

**מ"ת 11806/05 - מדינת ישראל נגד מוחמד בן עז אל אדין
שווקי, היהתם בןamazon שוויקי (עוצר)**

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 23-05-11806 מדינת ישראל נ' אל אדין שווקי(עוצר) ו אחים |
תיק חיצוני: 144407/2023

לפני כבוד השופט אוהד גורדון
המבקשים
מדינת ישראל על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד מ' בן
גלאי

נגד המשיבים
1. מוחמד בן עז אל אדין שווקי
2. היהתם בןamazon שוויקי (עוצר) על-ידי ב"כ עוה"ד י' גיגי, שי' גיגי, ומ' גולדקן

החלטה

לפני בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים.

רקע

1. בכתב האישום מייחסות למשיבים, שהינם בני דודים, עבירות של רצח בנסיבות חמימות לפי סעיף 301א(א)(9) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין ורי מנשך חם באזרור מגורים ובאופן שיש בו כדי לסכן חי אדם לפי סעיף 340א(ב)(1) ו-(2) לחוק העונשין.

2. כפי הנטען, ביום 31.3.23 בסמוך לשעה 23:30, התגלו סכסוך בין אסמה רגב, שמשפחתו מתגוררת בשכונות למשחת המשיבים בשכונת סילוואן בירושלים (להלן: "המנוח"), לבן צער משפחת שוויקי בעניין שימוש במקום חניה שבשכונת סילוואן. בשל אותו אירוע החלה קטטה המונית בין בני משפחת שוויקי לבני משפחת רגב שכללה ידי אבנים הדדי בסמטאות השכונה.

במהלך הקטטה, בסמוך לשעה 00:45, עמדו שמונה בני משפחת רגב ובהם המנוח, בסמטה צרה שבשכונה. מולם עמדו מספר בני משפחת שוויקי ובהם המשיב 1. בשלב כלשהו שלפְרִי המשיב 1 אקדח 9 מ"מ וירה באוויר 2 יריות. לאחר מכן, בעוד מבוגרים משתי המשפחות ניסו להרגיע את הרוחות, הctrprf המשיב 2 אל המשיב 1, שלפְרִי המשיב 1, 9 מ"מ והשניים ירו יחד לעבר בני משפחת רגב ובהם המנוח, שעמדו למרחק של כ-10 מטרים מהמשיבים. המשיבים ירו כ-10 יריות לכיוון פלג גופם העליון של בני משפחת רגב, תוך סיון ממש לחייהם ובכוונה להביא למות המנוח.

אחד הקליעים שירו המשיבים פגע בראשו של המנוח, שבר את גולגולתו וחדר למוחו. הוא הובא לבית החולים, שם שכב

מחוסר הכרה עד שנקבע מותו ביום 7.4.23 כתוצאה מהיר.

3. בהחלטה מיום 22.11.23 קבעתי קיומן של ראיותلقאה, וזאת בעקבות מתווה דין שנקבע בהחלטות קודמות. ההגנה מסרה בדיון שנערך אמש כי אינה חולקת על כך, ועל כן תיוותר קביעה זו בעינה.
4. עוד אציין, כי במהלך הדיון עלה שאלת התאמת להילך זה של הנסיבה המחייבת, המוניה בסעיף 301א(9) לחוק העונשין ודינה במצב בו "המעשה בוצע תוך יצירת סכנת ממשית לחיו של אדם אחר נוסף על הקורבן". זאת, בהפנייה לע"פ 3546/19 **עודה נ' מדינת ישראל** (15.1.23). גם בסוגיה זו לא ארchip. זאת, שכן המוקד בהיליך המעצר הינו בטיב המעשה ובעלויות המעצר הנשקפות בין היתר ממנה; משככל מקרה, לפי הדיון לאחר תיקון 137 לחוק העונשין מדבר במעשה רצח גם אם לא תוכח הנסיבה האמורה; ומשום שלצלרכי החלטה זו די באפשרות המשפטית כי הנסיבה תוכח. לעניין זה, אפנה ל מבחני העזר לבחינת התקיימות הנסיבה, שנקבעו בעניין **עודה הנ"ל** (ראו גם ע"פ 2076/20 **ואcad נ' מדינת ישראל** (30.7.23)). מבלי לקבוע מסמורות, אלה שעשו להתקיים במצב המתואר בכתב האישום של ירי מרובה מנשק חם, לכיוון פלג גופعالוון של מספר אנשים הניצבים במרקח-מה מהירם, ובכוונה להמית אחד מהם.
5. בדיון שנערך אמש התמקדה המחלוקת שבין הצדדים בעתרתה של ההגנה, להפנות את המשיבים לשירות המבחן. לאחר בחינה, לא אוכל לקבל עתירה זו.
- בהתנתק ראיותلقאה, קיימת עילת מסוכנות מובהקת. לא אחת נפסק, כי המעורבותلقאה במעשה רצח מקימה סיכון רב, ורק במקרים נדירים ביותר ווציאי-דופן" ניתן יהיה להורות על שחרור מעוצר של אדם המעורב במעשה שכזה. הלכה זו עומדת בעינה גם לאחר תיקון 137 לחוק העונשין (למשל בש"פ 2646/97 **עודה נ' מדינת ישראל** (18.5.97), בש"פ 18/5725 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.8.18), בש"פ 19/1777 **מדינת ישראל נ' טאהא** (24.3.19), בש"פ 20/5391 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (4.8.20), בש"פ 20/5418 **חויסינוב נ' מדינת ישראל** (17.8.20)).
6. הדבר אינו מיותר בחינה פרטנית של כל מקרה. אלא, שהמקרה שלפני אינו מן המקרים, המאפשרים שקיים שחרור מעוצר של נאים בעבורת רצח, או השמתם במעוצר בפיקוח אלקטרוני.
7. לעניין זה יזכיר טיב האירוע כמתואר לעיל, השימוש שעשו המשיביםلقאה בנשק חם, זמיןותו של נשק לכל אחד משני המשיבים. עוד יזכיר הירוי המרובה שמעיד הן על כוונת הקטילה והן על הנכונות לסכן את חיים של אנשים רבים - שכן לפי העבודות שצינו לעיל הירוי נורה בעבר פלג גופعالוון של מספר אנשים לצד הקרבן. לבסוף יודגש, כי הירוי בוצעلقאה למטרות ניסיונות להרגיע את הרוחות.

כל אלה מעידים על סיכון רב, הנשקף מן המשיבים.

בקשר זה יזכיר גם עברו הפלילי של הנאשם 1, הכולל הרשעה לפניי כשתיים בעבורת סמים, בגין ריצה מסר בעבודות שירות, הרשעה נוספת בהיליך שהסתיים לפני ימים ספורים בעבורה של החזקת סכין, והיליך בעבורה של שימוש בכוח או באיזומים למניעת מעוצר, שהסתיים ב-2019 ללא הרשעה. בבקשת המעצר נרשם, שכגד הנאשם 2 תלוי ועומד כתוב אישום בעבירות רכוש, בדיון שנערך אמש מסרה ההגנה כי הילך זה טרם הסתיים.

8. לצד המsocנות, עולה חשש לסיכון ההליך - הן במובן של השפעה על עדי התביעה שהליך מוכר למשיבים (בכל זה, מספר עדים הם בני משפטת המנוח), והן במובן של חשש מהימלטות, בשל העונש הצפוי למשיבים אם ירשוו בדיון.

9. איני סבור כי עצמתן שלUILות אלה מאפשרת לשקל שחרור לחlopת מעוצר, או השמה במעוצר בפיקוח אלקטרוני. בכלל זה, לא יכול לקבל את עתירת ההגנה ולהפנות את המשיבים לשירות המבחן. מדובר במקרה מובהק, בו ניתן ויש להגיע להחלטה על יסוד הנתונים הקיימים:

"במקום שבו בית המשפט סבור כי לא ניתן מזר לMSCנות הנאשם באמצעות חlopת מעוצר, אין [...] כל טעם בעריכת תסניר מעוצר בעניינו לצורך בוחנת הימוכנות של חlopת כלשהי" (בש"פ 7873/12 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.12)).
ראו גם בש"פ 2128/12 קניי נ' מדינת ישראל (29.11.12)).

10. כשיקול מסדר שני אצ"ן, כי משאבי של שירות המבחן מוגבלים, ובעת זו צומצמה עוד יותר זמיןותם להליכי מעוצר, נכון אילוצי המצב הביטחוני. הדבר מביא להימוכנות ניכרת בהמתנה למסניר מעוצר, ומהיב שימוש ממוקד באפשרות של הפניה לשירות המבחן תוך שמירתה למקרים בהם הדבר נוח לגיבוש ההחלטה. הדברים הבאים, שנפסקו ב"ימים כתיקונים", נכונים שבועתיים כולם:-

"הפניית נאשם למסניר במקרים שבhem לא ניתן להפגיג את MSCנות הנש��פת ממנו באמצעות חlopת מעוצר או מעוצר בפיקוח אלקטרוני מעמיסה שלא לצורך על שירות המבחן, ועלולה לגרום לעיכוב בקבלת מסניר עבור נאשמים שכלי זה עשוי להועיל להם - ועל כן יש להימנע ממנו" (בש"פ 5166/20 אבו כף נ' מדינת ישראל (6.8.20)).

11. לבסוף אצ"ן, שאני ער להימוכנות מעברים של המשיבים - שכן ההליך זה מתנהל מאז מאי 2023. עם זאת, הימוכנות זו נובעת מבקשות של ההגנה, שמטעינה חרזה ובירקה לדוחות את הדיון לתקופות ממושכות. מעיון בהליך העיקרי עולה, שההתנהלות שם דומה (הצדדים מסרו שהדבר נובע ממו"מ ביניהם). בנסיבות אלה, איני סבור שהשיקול האמור גובר על השיקולים מנגד, שפורטו לעיל.

הכרעה

12. מטעמים אלה, המשיבים יעצרו עד לתום הלילכים.

זכות ערר בדיון.

13. המזיכרות תשלח החלטה זו לצדים, ולמשיבים באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ד, 07 דצמבר 2023, בהעדך
הצדדים.